querit et eligit arborē robustā et magnā ad q̄tā se reclinās stat
do q̄escit q2 nō p̄t crura reflectē vt recubat sup terrā. Istā arborē
notat venator et incidit eā p aliq̄ tn̄ pte mīn9 dimidia dimittit
eā nō incisā et istā scissurā tegit 7 abscōdit donec reueniat elephas
ad q̄escēdū q̄ veniēte et ↄsueto more sup arborē reclināte simul
cū arbore cadit ad terrā si tūc venator nō stati adest capiēs ipm
tūc elephas incipit barrire cui9 barritū alter elephas audiēs ac/
currit nitēs eū sbleuaē nō tn̄ pōt sed cū eo barritū facit et sic m̄lti
et m̄gni elephātes cōcurrūt nec oēs sil' possint lapsū releuaē sed
simul cū eo barriūt. Tādē vero vn9 puus elephas veniēs sble/
uat eū et sic sbleuat9 p̄t recedere q̄ pri9 cecidit cū arbore. mirū ē tn̄
q̄ m̄gni elephātes nequiūt eū sbleuare quē puu9 elephas sbleuat
Tercia natura ipius elephātis ē q̄ vbicūq3 sit fum9 in domo de
pilis elephātis ibi effugiūt serpētes et cūcta aialia venenosa

Sic hō p̄mus adā per lignū sic cecidit iam

Quē moyses voluit tollere nō potuit

Post hunc pphete voluerūt nec valuere

Ipsorum precibus venit ad hunc dominus.

Qui cum sit puus qm̄ deus est hō factus

Hic releuauit eum in comedendo reum

Cuius odor plenus de verbis sc3 eius

Sic cui rite venit ille beatus erit

Omē quod est, vicium fugiet de corde p ipm

Causa dehinc leti nulla nocebit ei

¶ Hic autor ponit allegoriā p̄dcāȝ naturaȝ elephātis. Et pōt lr̄a
diuidi in duas ptes s'm q̄ duerst̄ allegorie corrn̄detes duab9
naturis elephātis sed breuitatis cā legūtur sil'. Et ē sentētia talis